

ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΚΟΡΟΪΔΕΥΕΙΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΚΑΙΡΟ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΚΟΡΟΪΔΕΥΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΕΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη που πυροδοτήθηκε από τη δολοφονία του Αλέξη ήταν πρωτοφανής τόσο στην έκταση όσο και την έντασή της. Σ' όλη σχεδόν την επικράτεια, απ' τη μητρόπολη ως απομακρυσμένες κωμοπόλεις, τα διαφορετικά μεταξύ τους υποκείμενά της, μαθητές, φοιτητές, άνεργοι, μετανάστες, επισφαλείς εργαζόμενοι, αναίρεσαν τις διαχωρισμένες τους ταυτότητες συμμετέχοντας σε πράξεις εξεγερτικής βίας. Κι αν η αφετηρία του στόχου της ήταν οι μπάτσοι, γρήγορα η επίθεση των εξεγερμένων γενικήθηκε ενάντια στο σύνολο της τρομοκρατίας που ασκεί το καπιταλιστικό κράτος: οι ναοί του χρήματος πυρπολήθηκαν, εμπορεύματα απαλλοτριώθηκαν, πανεπιστημιακά και άλλα δημόσια κτίρια κατελήφθησαν. Η λειτουργία των μέσων μαζικής μεταφοράς διασαλεύτηκε, τα άντρα της κατανάλωσης και της τέχνης έχασαν προσωρινά τον αποστειωμένο χαρακτήρα τους...

Αυτή η γενικευμένη και αυθόρμητη έκρηξη της ταξικής οργής δεν άφησε μόνο υλικές καταστροφές πίσω της. Μέσα από την κοινότητα αγώνα που δημιουργήθηκε στις οδομαχίες, τις καταλήψεις, τις συνελεύσεις στις γειτονιές και τις ευφάνταστες δράσεις παντού, οργανώθηκε μια απειθαρχία και μια ανταρσία που απονομιμοποίησε όλους τους θεσμούς του παλιού κόσμου. Οι κομματικοί μηχανισμοί, τα ΜΜΕ, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, καθώς και το δόγμα της μηδενικής ανοχής του ποινικού κράτους ασφάλειας όπως ξεδιπλωνόταν εναντίον μας τα τελευταία χρόνια, στάθηκαν ανίκανα να συντρίψουν ιδεολογικά την εξέγερση. Η συκοφάντηση των εξεγερμένων, ο θεαματικός διαχωρισμός τους σε «έλληνες ειρηνικούς διαδηλωτές» και «αλλοδαπούς πλιατσικολόγους» απέτυχε, και τότε η ωμή καταστολή ανέλαβε να «αποκαταστήσει» την διασαλευθείσα τάξη.

Οι χιλιάδες προσαγωγές, οι εκατοντάδες συλλήψεις, οι απελάσεις τις πρώτες μέρες δεκάδων μεταναστών, οι φυλακίσεις δεκάδων ντόπιων και μεταναστών εξεγερμένων, η επιβολή του τρομονόμου για 19 συλληφθέντες στη Λάρισα, η κατηγορία της παραμέλησης ανηλίκου σε γονείς ανά τη χώρα αποτέλεσαν το έσχατο καταφύγιο του κράτους για την ποινικοποίηση της εξέγερσης.

Όλοι αυτοί οι κρατούμενοι και συλληφθέντες της εξέγερσης, οι αιχμάλωτοι μιας λαμπρής στιγμής του κοινωνικού/ταξικού πολέμου, δεν έχουν την αλληλεγγύη μας μόνο γιατί αναγνωρίζουμε στο πρόσωπό τους τους εαυτούς μας, μέσα στον απόηχο μιας εξέγερσης που έσβησε. Αντίθετα, είμαστε διατεθειμένοι να μην αφήσουμε κανέναν απ' αυτούς στο έλεος του κράτους ακριβώς επειδή συνεχίζουμε έναν αγώνα ενάντια στο κεφάλαιο και το κράτος του που σε συνθήκες όξυνσης της κρίσης μας δείχνει τα δόντια του.

Καθώς το καπιταλιστικό κράτος είναι αναγκασμένο να αντιμετωπίσει την κρίση με αυξανόμενη υποτίμηση του άμεσου και έμμεσου μισθού, με απολύσεις και εντεινόμενη επισφάλεια, επιτείνει –θέλει δε θέλει– την κρίση νομιμοποίησης όχι μόνο των θεσμών του αλλά και των εκμεταλλευτικών και εξουσιαστικών σχέσεων εν γένει, ελπίζοντας ότι έτσι θα καλλιεργήσει το φόβο, την παθητικότητα και το μίζερο ατομικισμό. Δεν είναι το φάντασμα του Δεκέμβρη μόνο ως παρελθόν που το φοβίζει αλλά και η ενδεχόμενη μελλοντική του επανεμφάνιση. Γι' αυτό και καταφεύγει στην επανισχυροποίηση του δόγματος της μηδενικής ανοχής μέσα από μια σειρά άμεσων απειλών: βαρύτατες ποινές για όσους διαπράττουν «αδικήματα» με χρήση κουκούλας, επαναφορά του αδικήματος της Περιύβρισης Αρχής (διάταξη της δικτατορίας του Μεταξά που είχε καταργηθεί από κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ), εφαρμογή μεγαλύτερης αστυνόμευσης με νέα σώματα ένστο-

λων (Πολυδωρικά μέτρα που ουδέποτε πριν εφαρμόστηκαν), επιχειρήσεις-σκούπα στο κέντρο εναντίον μεταναστών και τοξικομανών, καταστολή των καταλήψεων δημόσιων κτιρίων που είτε υπάρχουν εδώ και χρόνια είτε προέκυψαν μέσα από το Δεκέμβρη, κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Ταυτόχρονα ενορχηστρώνεται ένας «ηθικός πανικός» εναντίον κάθε μορφής παραβατικότητας αδιακρίτως για να προλειάνει το έδαφος της εφαρμογής των ανωτέρω σε μια προσπάθεια επανάκτησης του χαμένου κύρους του κράτους και επιβεβαίωσης των πειθαρχικών του λειτουργιών.

Όστόσο, ο πανικός έχει καταλάβει πρωτίστως το στρατόπεδο των κρατούντων. Με νωπή ακόμα την εξέγερση των φυλακισμένων του Νοέμβρη, αυτών των πάντα επικίνδυνων απορριμμάτων της καπιταλιστικής μηχανής, την εξέγερση του Δεκέμβρη και μπροστά στο ενδεχόμενο μιας επερχόμενης εξέγερσης –αυτή τη φορά από όλους αυτούς που είχαν μείνει προηγουμένως απ' έξω και αρχίζουν σιγά-σιγά να συνειδητοποιούν ότι αν υπάρχει κάτι που πρέπει να φοβούνται αυτό δεν είναι η βία των εξεγερμένων αλλά η βία του κεφαλαίου και του κράτους του πάνω τους- οι νέες κατασταλτικές εκστρατείες μπορεί να αποδειχτούν ιδιαίτερα αμφίβολης αποτελεσματικότητας.

Όσο οι υποσχέσεις για «έξοδο από την κρίση» δεν προκαλούν παρά μεγαλύτερη αποσύνθεση του προλεταριάτου, τόσο λιγότερο αυτό θα συναινεί στα μέτρα πειθαρχικής του.

Γιατί πώς θα πειστούν οι άνεργοι, οι απολυμένοι, οι προσωρινοί που όλο και πολλαπλασιάζονται ότι ο εχθρός είναι ο «κουκουλοφόρος» και ο «παραβατικός», όταν βιώνουν την τρομοκρατία του χρήματος και τη βία της κοινωνικής απορύθμισης καθημερινά στο πετσί τους;

Στον ταξικό πόλεμο εναντίον μας, το χαρτί της δαιμονοποίησης των εξεγερμένων, των πλεοναζόντων, υποτιμημένων ντόπιων και μεταναστών προλεταρίων και της ποινικής διαχείρισης της κοινωνικής ανασφάλειας δεν έχει μεγάλες πιθανότητες επιτυχίας.

Ας συμβάλλουμε κι εμείς σ' αυτήν την αποτυχία συνεχίζοντας τους ταξικούς αγώνες μέσα στους εργασιακούς χώρους, τις καταλήψεις, τις συνελεύσεις γειτονιών, τους ελεύθερους δημόσιους χώρους• συνεχίζοντας όλα τα ανταγωνιστικά εγχειρήματα πριν και μετά το Δεκέμβρη!

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ!**

**ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΔΙΩΣΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ!**

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ!**

**ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΠΟΙΝΙΚΑ
ΤΟΥ ΜΕΤΡΑ!**

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΦΥΛΑΚΗ!

ΑΝΟΙΧΤΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

katadimadim.blogspot.com